

Verklaring van de Raad van Kerken Nederland bij het bezoek aan Detentiecentrum Rotterdam op 15 mei 2013

'Maak haast met menselijke maat in vreemdelingenketen'

Het Nederlandse asielbeleid is op veel fronten vastgelopen. Wekelijks komen vrijwilligers van de kerken onthutsende voorbeelden tegen van mensen die geschonden worden door de dagelijkse praktijk van het asielbeleid. Ze komen schrijnende situaties tegen: psychisch zieke mensen in de vreemdelingenbewaring, zwaar gehandicapte kinderen in gezinslocaties, gezinnen die gescheiden worden uitgezet... Het zijn symptomen van een mensenwaardig beleid en de ontspoorde uitvoering ervan. Enkele voorbeelden:

- In detentiecentrum Rotterdam is een man in hongerstaking die al 20 jaar een verblijfsvergunning heeft, maar enkele maanden betaald werk buiten Nederland heeft gedaan en om die reden wordt uitgezet.
- In Zeist zit een man, ernstig psychisch gewond door oorlogstrauma en trauma van ons asielbeleid. Na een suïcidepoging zit hij in de isoleercel. Hij smeert zich in met ontlasting. Het personeel ziet geen mogelijkheden hier verandering in te brengen. Zowel de isoleercel als het laten zitten in de ontlasting is inhumain.
- In Katwijk is een mevrouw als gevolg van een hersenbloeding halfzijdig verlamd, haar dochtertje van drie is gehandicapt, kan niet lopen, toch mag de deurdranger er, op straffe van een boete van 15 Euro, niet van de deur af.

De voorbeelden zijn van vorige week.

Vreemdelingen worden niet voorbereid op een zinvolle toekomst, hier of elders, niet in staat gesteld om een opleiding af te ronden of zinvol werk te doen. In plaats daarvan worden vreemdelingen via uitsluiting en marginalisering, zelfs criminalisering steeds verder naar en soms over de rand geduwd van wat mensen aankunnen. De machteloosheid die dit oproept drijft sommige vreemdelingen tot honger- of dorststaking, of tot zelfdoding, of agressie, waarvoor ze dan weer bestraft worden. Mensen krijgen stoornissen, worden een last voor hun omgeving, hun menswaardigheid wordt ernstig aangetast.

Veel instanties, waaronder Amnesty International, de Ombudsman, vluchtelingenorganisaties en ook de Raad van Kerken, hebben hiertegen al herhaaldelijk en met klem geprotesteerd. De Raad van Kerken laat zich inspireren door christelijke bronnen waarin aandacht is voor kwetsbare mensen. Met vele partners zet de Raad zich daarom in voor een samenleving waarin de overheid menselijk met een ieder omgaat. Die menselijke maat moet ook gelden voor vluchtelingen, mensen die meer dan anderen kwetsbaar zijn.

In het licht van recente gebeurtenissen doet de Raad van Kerken een dringend beroep op de Nederlandse overheid, om het asielbeleid én de uitvoering hiervan grondig te herzien en haast te maken met de menselijke maat in de vreemdelingenketen. Daarbij horen een menswaardige omgang met asielzoekers en het bieden van kansen voor toekomst centraal te staan. Dit geldt óók voor mensen die uiteindelijk niet in Nederland kunnen blijven. Want ieder mens telt.

Raad van Kerken in Nederland, 15 mei 2013